

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg takker Udvalget for dets Behandling af Sagen, og jeg vil ogsaa gerne takke Det konservative Folkeparti, særlig fordi Partiet trods Betæneligheder har ønsket fortsat at opretholde den Enighed, som jeg ogsaa for mit Vedkommende har søgt opretholdt under hele Sagens Behandling.

Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til det konservative Partis særlige Udtalelse i Betænkningen. Jeg er ikke helt sikker paa, at det kan siges, som Det konservative Folkeparti siger det, at Ordningens Formaal er at sikre netop de *private* Ejere af fast Ejendom. Der har ikke fra nogen Side været gjort gældende, at ikke f. Eks. statslige eller kommunale Beboelsesbygninger af ganske samme Karakter som private skulde kunne falde ind under Forsikringen. Det har i og for sig ikke fra nogen Side være ønsket, at Grænsen skulde trækkes efter, om det var privat eller offentlig Ejendom. Men det er selvfølgelig en mindre betydende Ting nu, da der i øvrigt er opnaaet Enighed om det hele, og jeg er, som sagt, meget glad ved, at Lovforslaget trods de Betæneligheder, det konservative Parti har haft, kan vedtages enstemmigt i Rigsdagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2, Ændringsforslag Nr. 1, § 3, saaledes ændret, §§ 4—11, Ændringsforslag Nr. 2, § 12, saaledes ændret, §§ 13—17, Ændringsforslag Nr. 3, § 18, saaledes ændret og §§ 19—24 samt *Lovforslagets Overgang til tredie Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 342 af 22. December 1937 om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 429; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 269).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Flotkjær): Udvalget har i et Møde drøftet det foreliggende Lovfor-

slag og haft Samraad med den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, ligesom Udvalget har udbedt sig visse Oplysninger, som Udvalget derefter har faaet. Det er ikke lykkedes under disse Drøftelser at forene de forskellige Anskuelser, og Udvalget har derfor delt sig i Flertal og Mindretal.

Jeg skal tillade mig paa Flertallets Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i uændret Skikkelse.

Villemoes: Det Mindretal, som jeg har den Ære at repræsentere, kan, som det fremgaar af Betænkningen, ikke tiltræde Lovforslaget, og jeg anbefaler i Overensstemmelse med vor Udtalelse i Betænkningen ærede Medlemmer at stemme imod Lovforslaget ved tredie Behandling.

Lange: Jeg kan henvise til den Udtalelse, som det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, har afgivet i Betænkningen, og skal blot tilføje, at vi lige saa lidt som i 1937 er i Stand til at stemme for Lovforslaget. Under Hensyn til den Situation, som vi er i, og under Hensyn til, at det ikke har været muligt for os at opnaa Ændringer, vil vi undlade at stemme.

J. S. Foget: I Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg fremsatte ved denne Sags første Behandling, maa jeg paa ny understrege, at jeg betragter Valutaloven som en ren Ekspropriationslov. Det, at man tvinger Eksporterhvervene til at aflevere den af dem indtjente udenlandske Valuta, er en Ekspropriation, hvad der ikke kan bortdiskuteres.

Under disse Omstændigheder maa jeg henvise til § 80 i Grundloven, der siger, at man ikke kan foretage Ekspropriation af privat Ejendom uden samtidig at give fuld Erstatning. For at give Anledning til, at man kan faa dette Spørgsmaal undersøgt til Bunds og faa den Erstatning fastsat, der tilkommer Eksporterhvervene, tillader jeg mig at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Landstinget erkender, at Valutaloven, saaledes som den hidtil har været administreret, virker som en Ekspropriation af Eksporterhvervenes udenlandske Valuta, henviser Tinget til Grundlovens § 80, 1ste Stykke, og forlanger en af Højesteret fastsat Erstatning udbetalt til Eksporterhvervene for det hidtil paaførte Tab, før Loven paa ny vedtages, og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen.“